

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหิดล
ว่าด้วยจรรยาบรรณบุคลากรและนักศึกษาของมหาวิทยาลัยมหิดล
และการดำเนินการทางจรรยาบรรณ
พ.ศ. ๒๕๕๒

เพื่อให้ข้าราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย และลูกจ้าง รวมถึงนักศึกษาของมหาวิทยาลัยมหิดล มีความประพฤติดี สำนึกในหน้าที่ สามารถใช้เป็นกรอบแนวทางในการปฏิบัติตนให้เหมาะสมกับสถานภาพ และตลอดจนปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งเสริมชื่อเสียง เกียรติคุณ เกียรติฐานะของข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง และนักศึกษาของมหาวิทยาลัยมหิดล อันจะยังผลให้ผู้ประพฤติและปฏิบัติเป็นที่เลื่อมใส ศรัทธา และได้รับยกย่องจากบุคคลทั่วไป รวมทั้งส่งผลต่อภาพพจน์ของมหาวิทยาลัยมหิดลโดยรวม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๔ (๓) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. ๒๕๕๐ และมาตรา ๔๕ มาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกับข้อ ๔๔ ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๑ และประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๑ และสภามหาวิทยาลัยมหิดลในการประชุมครั้งที่ ๔๓๓ เมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๒ จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วย จรรยาบรรณบุคลากรและ นักศึกษาของมหาวิทยาลัยมหิดล และการดำเนินการทางจรรยาบรรณ พ.ศ. ๒๕๕๒”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“คนบดี” หมายความว่า รวมถึง รองอธิการบดีที่ได้รับมอบหมายให้ดูแลวิทยาเขต ผู้อำนวยการวิทยาลัย สถาบันหรือส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น ที่มีการเรียนการสอนตามหลักสูตรที่ มหาวิทยาลัยกำหนด

“ผู้บังคับบัญชา” หมายความว่า อธิการบดี และหมายรวมถึงหัวหน้าส่วนงาน

“บุคลากรมหาวิทยาลัย” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พนักงานมหาวิทยาลัย ลูกจ้างประจำ และลูกจ้างชั่วคราว ทุกประเภทตำแหน่งที่สังกัดและปฏิบัติงานใน มหาวิทยาลัยมหิดล

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการพิจารณาและวินิจฉัยการกระทำผิดทาง จรรยาบรรณ

“คณะกรรมการจรรยาบรรณและวินัย” หมายความว่า คณะกรรมการจรรยาบรรณและ วินัย ซึ่งมหาวิทยาลัยแต่งตั้งตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วย การบริหารงานบุคคลพนักงาน มหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๑

“ส่วนงาน” หมายความว่า ส่วนงานที่จัดตั้งตามประกาศมหาวิทยาลัยมหิดล เรื่องการจัดตั้งส่วนงานของมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ.๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๒ และหมายความรวมถึงงานภายในมหาวิทยาลัย และกลุ่มภารกิจสังกัดมหาวิทยาลัย ตามประกาศมหาวิทยาลัยมหิดล ลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๒ และลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๒ ตามลำดับ

“หน่วยงาน” หมายความว่า หน่วยงานที่มหาวิทยาลัยจัดตั้งขึ้นในส่วนงาน แต่กรณีที่ยังไม่มีการจัดตั้งหน่วยงานในขณะที่ยังใช้บังคับนี้ใช้บังคับ ให้หมายถึงหน่วยงานที่จัดตั้งตามประกาศทบวงมหาวิทยาลัย เรื่องการแบ่งส่วนราชการในมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ.๒๕๕๐ ลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๐

“นักศึกษา” หมายความว่า นักศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ระดับปริญญาตรี และระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยมหิดล และรวมถึงนักเรียนของวิทยาลัยนานาชาติ และวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ ที่จัดการเรียนการสอนเพื่อเตรียมเข้าศึกษาระดับอุดมศึกษา

“จรรยาบรรณ” หมายความว่า ประมวลความประพฤติที่ถูกต้อง ดีงาม ควรปฏิบัติ ตามประมวลจริยธรรมซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.๒๕๕๐ กำหนด

ข้อ ๔ ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้ ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้อธิการบดีมีอำนาจสั่งการให้เป็นไปตามที่เห็นสมควร และถือเป็นที่สุด

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕ บุคลากรมหาวิทยาลัยและนักศึกษาต้องรักษาและปฏิบัติตามจรรยาบรรณที่กำหนดไว้ตามข้อบังคับนี้โดยเคร่งครัด

ในกรณีที่สภามหาวิทยาลัยได้กำหนดให้มีจรรยาบรรณของวิชาชีพใดไว้ หรือมีจรรยาบรรณวิชาชีพกำหนดไว้เป็นการเฉพาะ บุคลากรมหาวิทยาลัยจะต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพที่กำหนดไว้ด้วย

หมวด ๒

จรรยาบรรณบุคลากรมหาวิทยาลัย

ข้อ ๖ บุคลากรมหาวิทยาลัยพึงมีจรรยาบรรณต่อตนเอง ดังนี้

(๑) ยึดมั่นในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๒) ยึดมั่นในค่านิยมองค์การ ปณิธาน ปรัชญา พันธกิจ และคำขวัญของมหาวิทยาลัย

(๓) เป็นผู้ที่มีศีลธรรมอันดีและประพฤติตนให้เหมาะสมกับการเป็นบุคลากรของมหาวิทยาลัย

(๔) ใช้วิชาชีพปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์และไม่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ ในกรณีที่วิชาชีพใดมีจรรยาบรรณวิชาชีพกำหนดไว้ ก็พึงปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพนั้นด้วย

(๕) มีทัศนคติที่ดี และพัฒนาตนเองให้มีคุณธรรม จริยธรรม รวมทั้งเพิ่มพูนความรู้ความสามารถทักษะในการทำงาน เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น

(๖) อุทิศตนในการปฏิบัติงานตามหน้าที่อย่างเต็มกำลังความสามารถ ตรงต่อเวลา และใช้เวลาให้เป็นประโยชน์ต่องานของมหาวิทยาลัยอย่างเต็มที่ ไม่ละทิ้งหน้าที่ไปโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือปฏิบัติงานในหน้าที่ล่าช้าเกินระยะเวลาที่กำหนดในกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือเกินสมควร

(๗) ไม่นำผลงานทางวิชาการของผู้อื่น มาเป็นของตนเองโดยมิชอบ เคารพและไม่ละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาของผู้อื่น

ข้อ ๗ บุคลากรมหาวิทยาลัยพึงมีจรรยาบรรณต่อการปฏิบัติงานและหน่วยงาน ดังนี้

(๑) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความสุจริต เสมอภาค และปราศจากอคติ

(๒) ปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ มีจิตสำนึกที่ดีและรับผิดชอบต่อหน้าที่ เสียสละ

(๓) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรอบคอบ รวดเร็ว โปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้ และมีความซื่อสัตย์โดยคำนึงถึงประโยชน์ของมหาวิทยาลัยเป็นสำคัญ

(๔) ดูแลรักษาและใช้ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยอย่างประหยัดคุ้มค่าโดยระมัดระวังมิให้เสียหายหรือสิ้นเปลืองเยี่ยงวิญญูชนจะพึงปฏิบัติต่อทรัพย์สินของตนเอง

(๕) ยึดถือประโยชน์ส่วนรวมเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตัว แยกเรื่องส่วนตัวออกจากตำแหน่งหน้าที่ และไม่ใช้เวลา เงิน บุคลากร บริการ หรือสิ่งอำนวยความสะดวกของมหาวิทยาลัยไปเพื่อประโยชน์ส่วนตัวหรือผู้อื่น เว้นแต่จะได้รับอนุญาต

ข้อ ๘ บุคลากรมหาวิทยาลัยพึงมีจรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชาและผู้ร่วมงาน ดังนี้

(๑) มีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน การให้ความร่วมมือช่วยเหลือกลุ่มงานของตน ทั้งการให้ความคิดเห็น ช่วยทำงานและแก้ไขปัญหาร่วมกัน รวมทั้งเสนอแนะในสิ่งที่มีประโยชน์ต่อการพัฒนางานที่รับผิดชอบ

(๒) ดูแลและเอาใจใส่ผู้ใต้บังคับบัญชา ในด้านการปฏิบัติงาน ขวัญ กำลังใจ สวัสดิการ และเปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็น ตลอดจนปกครองผู้ใต้บังคับบัญชาอย่างถูกต้องตามทำนองคลองธรรม

(๓) ให้เกียรติผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงาน ละเว้นการใช้กริยา วาจา ไม่สุภาพ หรือสร้างความขัดแย้ง รวมทั้งส่งเสริม สนับสนุนให้ร่วมแรงร่วมใจในบรรดาผู้ร่วมงานในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวม และไม่ก้าวก่ายหรือแทรกแซงการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ปฏิบัติงานอื่นโดยมิชอบ

(๔) ปฏิบัติต่อผู้ร่วมงาน ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องด้วยความสุภาพ มีน้ำใจและมนุษยสัมพันธ์อันดี

(๕) ละเว้นการกระทำหรือแสดงท่าทีที่สื่อถึงการล่วงละเมิดทางเพศทั้งทางกายและทางวาจา โดยเด็ดขาด

ข้อ ๙ บุคลากรมหาวิทยาลัยพึงมีจรรยาบรรณต่อนักศึกษา ผู้รับบริการและสังคม ดังนี้

(๑) ปฏิบัติตนให้เป็นที่น่าเชื่อถือของบุคคลทั่วไป

(๒) ให้บริการแก่ผู้รับบริการ หรือนักศึกษาและสังคมอย่างเต็มกำลังความสามารถ ด้วยความเป็นธรรม เอื้อเฟื้อ มีน้ำใจ และใช้กริยาวาจาที่สุภาพ หากไม่สามารถให้บริการได้หรือไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ ควรชี้แจงเหตุผลและแนะนำให้ติดต่อยังหน่วยงานหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้นๆ ต่อไป

(๓) ละเว้นการเรียก รับ หรือยอมว่าจะรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดจากผู้มาติดต่อ งาน หรือผู้ซึ่งอาจได้รับประโยชน์จากการปฏิบัติหน้าที่นั้น

(๔) ละเว้นการล่วงละเมิดทางเพศ หรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับนักศึกษาซึ่งมิใช่ คู่สมรสของตน โดยจะเป็นความยินยอมหรือไม่ก็ตาม รวมถึงแสดงท่าทีที่สื่อถึงการล่วงละเมิดทางเพศต่อ นักศึกษา ทั้งทางกายและทางวาจาโดยเด็ดขาด

(๕) ละเว้นการเปิดเผยความลับของนักศึกษา หรือผู้รับบริการที่ได้จากการปฏิบัติหน้าที่ ในประการที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่นักศึกษาหรือผู้รับบริการนั้น

หมวด ๓

จรรยาบรรณนักศึกษา

ข้อ ๑๐ นักศึกษาพึงมีจรรยาบรรณ ดังนี้

(๑) รับผิดชอบในหน้าที่ของตน เป็นผู้มีศีลธรรมอันดี และประพฤติตนให้เหมาะสม กับการเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัย ยึดมั่นในปณิธาน ปรัชญา คำขวัญ และดำรงตนตามวัฒนธรรม ของมหาวิทยาลัย

(๒) พึงปฏิบัติต่อผู้อื่นเหมือนดังปฏิบัติต่อตนเอง ให้เกียรติ ยอมรับและเคารพ ความคิดเห็นที่มีเหตุผลของผู้อื่น

(๓) ปฏิบัติตามกฎหมาย ข้อบังคับของมหาวิทยาลัยอย่างเคร่งครัด ร่วมมือร่วมใจพัฒนา และสร้างชื่อเสียงแก่มหาวิทยาลัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งพึงแต่งกายให้ถูกต้องตามกฎหมาย ข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

(๔) ปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ และนำความรู้ ความสามารถไปประยุกต์ใช้ เพื่อประโยชน์สุขแก่มวลมนุษยชาติ

(๕) ยึดถือประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน ร่วมสร้างความเป็นเลิศ ด้านสุขภาพ ศาสตร์ ศิลป์ และนวัตกรรมบนพื้นฐานของคุณธรรมเพื่อประโยชน์สุขของสังคมและ ประเทศชาติ

หมวด ๔

โทษทางจรรยาบรรณ

ข้อ ๑๑ โทษทางจรรยาบรรณตามหมวดนี้ ให้ใช้กับผู้ประพฤติผิดจรรยาบรรณ ทั้งที่เป็นบุคลากร มหาวิทยาลัยและนักศึกษา

ข้อ ๑๒ การกระทำผิดจรรยาบรรณที่เป็นความผิดวินัย หรือผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ดำเนินการ ตามข้อ ๑๙ แต่ถ้ากรณีไม่เป็นความผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาหรือคณบดีดำเนินการ ดังนี้

(๑) ตักเตือน หรือ

(๒) สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด หรือ

(๓) ทำทัณฑ์บน

เมื่อได้ดำเนินการอย่างไร้ไปตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้บันทึกไว้ในทะเบียนประวัติบุคคลหรือนักศึกษาด้วย

ข้อ ๑๓ บุคลากรมหาวิทยาลัยที่ประพฤติผิดจรรยาบรรณดังต่อไปนี้ ให้ถือเป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรงและเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

(๑) การนำผลงานทางวิชาการของผู้อื่นมาเป็นผลงานของตนเองโดยมิชอบ

(๒) การล่วงละเมิดทางเพศหรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับนักศึกษาซึ่งมิใช่คู่สมรส

ของตน

(๓) การเรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากนักศึกษาหรือผู้รับบริการ เพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการใด

(๔) การเปิดเผยความลับของนักศึกษาหรือผู้รับบริการที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือจากความไว้วางใจ ทั้งนี้ โดยมิชอบ ก่อให้เกิดความเสียหายแก่นักศึกษาหรือผู้รับบริการ

(๕) การสอน หรืออบรมนักศึกษาหรือเพื่อให้กระทำการที่รู้ย่อว่าผิดกฎหมาย หรือฝ่าฝืนศีลธรรมอันดีของประชาชนอย่างร้ายแรง

(๖) การกระทำผิดจรรยาบรรณในเรื่องใดหากก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ทรัพย์สิน เกียรติ ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย

(๗) การกระทำผิดอื่นที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด ตามสภาพและความร้ายแรงของการกระทำ

ทั้งนี้ การพิจารณาตาม (๖) ให้พิจารณาจากพฤติกรรมของการฝ่าฝืน ความจงใจหรือเจตนา เหตุฉงใจ ความสำคัญและระดับของตำแหน่งตลอดจนหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ถูกกล่าวหา อายุ ประวัติและความประพฤติในอดีต สภาพแวดล้อมแห่งกรณี ผลร้ายแรงอันเกิดจากการฝ่าฝืน และเหตุอื่นอันควรนำมาประกอบการพิจารณา

หมวด ๕

การดำเนินการทางจรรยาบรรณ

ข้อ ๑๔ บุคลากรมหาวิทยาลัยผู้ใดถูกกล่าวหาโดยมีหลักฐานตามสมควรว่าประพฤติผิดทางจรรยาบรรณ หรือความปรากฏต่อผู้บังคับบัญชา หรือคณะกรรมการจรรยาบรรณและวินัยว่าประพฤติผิดทางจรรยาบรรณ ให้ผู้บังคับบัญชาแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาและวินิจฉัยการกระทำผิดทางจรรยาบรรณ ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกส่วนงานหรือหน่วยงาน เป็นประธาน ผู้แทนสภาคณาจารย์ และบุคลากรมหาวิทยาลัยระดับเทียบเท่าหรือไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหาเป็นกรรมการ จำนวนรวมกันแล้วไม่เกินห้าคน โดยให้มี นิตกรคนหนึ่งเป็นเลขานุการ เพื่อทำหน้าที่พิจารณาและรวบรวมข้อเท็จจริงในเรื่องที่ถูกกล่าวหา รวมทั้งวินิจฉัยว่ามี การกระทำผิดจรรยาบรรณตามที่กล่าวหาหรือไม่ และพฤติการณ์ของการกระทำผิดจรรยาบรรณดังกล่าว เป็นความผิดวินัยหรือไม่

การแต่งตั้งกรรมการพิจารณาและวินิจฉัยการกระทำผิดจรรยาบรรณตามวรรคหนึ่ง อย่างน้อย ต้องแต่งตั้งจากบุคลากรมหาวิทยาลัยซึ่งเป็นบุคลากรประเภทเดียวกับผู้ถูกลงโทษร่วมเป็นกรรมการด้วย

กรณีตามวรรคหนึ่ง หากความปรากฏต่อคณะกรรมการจรรยาบรรณและวินัย ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณและวินัยส่งเรื่องที่ถูกกล่าวหาให้ผู้บังคับบัญชาของบุคลากรมหาวิทยาลัยที่ถูกกล่าวหา เพื่อดำเนินการต่อไป

ข้อ ๑๕ กรณีนักศึกษาผู้ใดถูกลงโทษโดยมีหลักฐานตามสมควรว่าประพฤติผิดจรรยาบรรณ หรือความปรากฏต่อคณบดี อาจารย์ผู้สอนว่าประพฤติผิดทางจรรยาบรรณ ให้คณบดีแต่งตั้งคณะกรรมการ ชื่นชูดหนึ่งจำนวนไม่เกินห้าคนเพื่อพิจารณาและรวบรวมข้อเท็จจริงในเรื่องที่ถูกกล่าวหาว่าประพฤติผิด จรรยาบรรณ โดยให้มีนายกสโมสรนักศึกษาหรือประธานสภานักศึกษามหาวิทยาลัยร่วมเป็นกรรมการด้วย

ข้อ ๑๖ ในการพิจารณาและวินิจฉัย ให้คณะกรรมการมีอำนาจแสวงหาข้อเท็จจริงได้ตามความ เหมาะสมและจำเป็น โดยคำนึงถึงความเป็นธรรมแก่ผู้ถูกลงโทษ

ในการพิจารณาดังกล่าวนี้ ให้คณะกรรมการแจ้งข้อเท็จจริงแก่ผู้ถูกลงโทษทราบอย่างเพียงพอ พร้อมทั้งให้โอกาสแก่ผู้นั้นได้โต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานประกอบอย่างเต็มที่ และต้องเปิดโอกาสให้ ผู้ที่ถูกกล่าวหาได้คัดค้านผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการได้

ข้อ ๑๗ เมื่อคณะกรรมการได้รวบรวมพยานหลักฐานต่าง ๆ เสร็จแล้ว ให้ประชุมพิจารณาลงมติ ว่าผู้ถูกลงโทษประพฤติผิดจรรยาบรรณหรือไม่ ถ้าผิด เป็นความผิดจรรยาบรรณร้ายแรงหรือไม่ร้ายแรง กรณีใด ตามข้อใด และควรได้รับโทษทางจรรยาบรรณสถานใด ถ้ากรณีมีเหตุว่าผู้ถูกลงโทษได้กระทำผิดวินัย ให้ระบุด้วยว่าเป็นความผิดวินัยกรณีใด ตามกฎหมาย ระเบียบหรือข้อบังคับใด แต่ถ้าไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า ประพฤติผิดจรรยาบรรณให้ทำความเห็นยุติเรื่อง แล้วส่งสรุปผลการสอบสวนพร้อมทั้งระบุพฤติการณ์และ รายละเอียดแห่งการประพฤติผิดจรรยาบรรณให้ชัดเจน เสนอต่อผู้บังคับบัญชาหรือคณบดีของผู้ถูกลงโทษ แล้วแต่กรณีเพื่อดำเนินการต่อไป

ข้อ ๑๘ ให้คณะกรรมการดำเนินการให้เสร็จสิ้นและรายงานให้ผู้แต่งตั้งตามข้อ ๑๕ หรือข้อ ๑๕ แล้วแต่กรณี ภายในสามสิบวันนับแต่ได้รับแต่งตั้ง แต่หากมีกรณีจำเป็นที่มีอาจหลีกเลี่ยงได้ คณะกรรมการ อาจเสนอขอขยายระยะเวลาดำเนินการต่อผู้สั่งแต่งตั้งได้ไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๑๙ เมื่อปรากฏว่าบุคลากรมหาวิทยาลัยหรือนักศึกษาผู้ใดประพฤติผิดจรรยาบรรณ และ พฤติการณ์ของการกระทำผิดจรรยาบรรณดังกล่าวเป็นการกระทำผิดวินัยหรือวินัยร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชา หรือคณบดี แล้วแต่กรณี ดำเนินการทางวินัยกับบุคลากรมหาวิทยาลัยหรือนักศึกษาผู้นั้น ตามกฎหมายหรือ ข้อบังคับ ที่เกี่ยวข้องต่อไป

หากปรากฏว่า บุคลากรมหาวิทยาลัยหรือนักศึกษาผู้ใดประพฤติผิดจรรยาบรรณ และพฤติการณ์ ของการกระทำผิดจรรยาบรรณดังกล่าวไม่เป็นการกระทำผิดวินัย ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) ในกรณีที่เป็นการประพฤติผิดจรรยาบรรณครั้งแรก ให้ทำการตักเตือน

(๒) หากผู้นั้นยังประพฤติผิดจรรยาบรรณในเรื่องเดิมที่ถูกตักเตือนแล้วตาม (๑)

ให้ออกคำสั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด

(๓) หากผู้นั้นยังฝ่าฝืนตาม (๒) หรือไม่ดำเนินการให้ถูกต้อง ให้ทำทัณฑ์บนไว้เป็นหนังสือและถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัย

แบบของหนังสือทัณฑ์บนมีรายละเอียดตามที่แนบท้ายข้อบังคับนี้

การดำเนินการตามวรรคสอง กรณีเป็นบุคลากรมหาวิทยาลัยให้เป็นอำนาจของผู้บังคับบัญชาส่วนนักศึกษาให้เป็นอำนาจของคณบดี

ข้อ ๒๐ การส่งลงโทษทางจรรยาบรรณให้ทำเป็นหนังสือ โดยระบุพฤติการณ์หรือรายละเอียดแห่งการประพฤติผิดจรรยาบรรณให้ชัดเจน และให้ผู้ประพฤติผิดจรรยาบรรณลงชื่อรับทราบ

ข้อ ๒๑ ในกรณีที่ผู้ประพฤติผิดจรรยาบรรณผู้ใดไม่พอใจคำสั่งตามข้อ ๑๙ ให้ร้องทุกข์ได้ภายในสามสิบวันนับแต่ได้รับทราบคำสั่ง ดังนี้

(๑) บุคลากรมหาวิทยาลัย ให้ร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัย

(๒) นักศึกษา ให้ร้องทุกข์ต่ออธิการบดี

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๒

(ศาสตราจารย์นายแพทย์วิจารณ์ พานิช)

นายกสภามหาวิทยาลัยมหิดล